

tiden kan have Betydning at faa en Udtalelse i Salen, skal jeg henstille til den ærede Minister, som jeg antager igen vil tage Ordet, og til den ærede Ordfører, som vel ogsaa nok faar Ordet, at de forklare, hvad de forstaa ved grov Uagtsomhed, om derunder f. Eks. til enhver Tid kan regnes dette, at vedkommende har overtraadt Forskrifter, der ere givne af Banebestyrelsen. Hvis dette er Mening, mener jeg ikke, det behøver at tages med i Loven, og saa falder det bort, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) omtalte: om Koen, der løber ind paa Jærnbaneskinnerne, og de løbske Heste. Hvis nemlig det, at overtræde givne Forskrifter er at henregne til Uagtsomhed, er der ingen Fare ved, at en Kø løber ind paa Jærnbaneskinnerne, vel at mærke, naar man ikke lader Leddet staa aabent paa urette Tid, thi saa er det en Overtrædelse af givne Forskrifter. Det samme er Tilfældet med løbske Heste. Man har Lov til at køre løbsk uden for Banerne, men man har ikke Lov til at køre ind paa Banen i det Øjeblik, Toget kommer, hvad enten man har Herredømmet over Hestene eller ikke. Hvis man i det hele taget giver en Bestemmelse om, at man kan forstaa Uagtsomhed saaledes, eller man faar en Bestemmelse om, at givne Forskrifter ikke maa være overtraadte, kan man strække Jærnbanernes Erstatningspligt meget videre, idet der saa sikkert vil falde en hel Del Erstatningsansvar bort. Jeg vilde derfor meget gerne ønske, om den ærede Ordfører og den ærede Minister vilde sige mig, hvad de forstaa ved „Uagtsomhed“ eller „grov Uagtsomhed“ — hvilket Udtryk der nu bliver vedtaget.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, som nu havde Ordet, skal jeg kun gøre den Bemærkning, at Overtrædelsen af reglementariske Bestemmelser efter min Mening vil henhøre under Uagtsomhed, saa at det derfor ikke vil være nødvendigt at indføre særlige Bestemmelser om, at saadanne Overtrædelser skulle rammes af samme Bestemmelser som almindelig Uagtsomhed. Jeg tror, det ærede Medlem svævede i en Misforstaaelse, naar han i denne Forbindelse henviste til, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) havde anført i Eksemplerne med Koen og Hesten, der løb løbsk ind paa Banen. Jeg tror ikke, det har noget at gøre med Overtrædelse af reglementariske Bestemmelser. — Det

ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Scavenius) gjorde et Spørgsmaal til mig om, hvilken Virkning det vilde have for en Mand, at han ved et Ulykkestilfælde ved Jærnbanedriften mistede sin Hustru, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, sigtede han særlig til det Tilfælde, at Hustruen, uden direkte at bidrage til Familiens Erhverv, dog repræsenterede en Del af Familiens økonomiske Forsørgelse. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører forstod Udtalelsen fra det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds i dette Omfang, men dette ærede Medlem, talte saa vidt jeg opfattede ham, ikke alene om de Tilfælde, hvor Hustruen selv optraadte som erhvervende. Det sidste Tilfælde er, synes det mig, tilstrækkelig klart, for saa vidt Hustruen i saa Fald falder ind under Udtrykket at være Forsørger, eller i alt Fald Medforsørger. Jeg tror ogsaa, at i det Tilfælde, hvor det kan paavises — og saadanne Tilfælde ville være overmaade almindelige — at Hustruen ved sin Virksomhed og hele Stilling i Husførelsen bidrager til Familiens Forsørgelse, vil man baade ved Domstolene og ved den eventuelle Lovs Anvendelse af Statsbanedriften, som jo i første Instans vil være den, der skal bestemme Erstatningens Størrelse, stille sig liberalt over for Forstaaelsen af Udtrykket Forsørger, selv om man efter strenge retlige Begreber ikke altid vil kunne faa Hustruen ind under dette Udtryk. Jeg nærer altsaa for mit Vedkommende ikke nogen Betænkelighed ved at lade Udtrykket om Ægtefælle blive staaende, saaledes at der paa dette Punkt bevares Overensstemmelse med Straffelovens Udtryk. Jeg tør ikke sige, om der ved Anvendelsen af Straffeloven paa dette Punkt har dannet sig en bestemt Praksis, som har slaaet en vis Forstaaelse fast, men jeg tvivler ikke paa, at man ved Anvendelsen af denne Lov ogsaa vil komme til at tilstaa Erstatning for Tab af Hustru i Tilfælde, hvor hun virkelig repræsenterer et paaviseligt Tab for Manden. — Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at naar han vedblivende anbefaler at fastholde Bestemmelsen om de 1,200 Kr. i Ændringsforslaget under Nr. 8, selv om det skulde undergaa en lille Omredaktion efter de Bemærkninger, der ere faldne fra forskellige Sider om den rette Forstaaelse deraf, maa jeg sige, at jeg tror, det vil være meget upraktisk at fastsætte en saadan Minimumssum. Naar Loven i øvrigt henviser til, at man kan bestemme Erstatningen enten til en Erstatningssum en